

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 121/10
28.04.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Анђелке Станковић, председника већа, Невенке Важић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.В, због кривичног дела преваре из члана 208. став 1. Кривичног законика (КЗ), решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 1167/08 од 17.02.2010. године, подигнутом против решења Окружног суда у Ваљеву Кж. 621/08 од 13.11.2008. године, у седници већа одржаној дана 28.04.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 1167/08 од 17.02.2010. године, па се:

I УКИДА решење Окружног суда у Ваљеву Кж. 621/08 од 13.11.2008. године, у ставу I.

II ПРЕИНАЧУЈЕ пресуда Општинског суда у Ваљеву К. 175/08 од 27.06.2008. године и према окривљеном В.В, на основу члана 354. тачка 3. Законика о кривичном поступку,

ОДБИЈА СЕ оптужба,

да је дана 20.11.2002. године у В, у намери да себи прибави противправну имовинску корист у износу од 216.250,00 динара, довео у заблуду овлашћеног представника ошт. „А.с.“ из В, лажним приказивањем чињеница да ће ... кг вештачког ђубрива у вредности од ... динара које је преузео дана 20.11.2002. године у А. П. уз овлашћење сарадника оштећеног „А.с.“ из В, платити а као гаранцију плаћања дана 03.12.2002. године издао акцептни налог број ... са роком плаћања 20.03.2003. године иако је знао да је жиро-рачун његовог предузећа у непрекидној блокади од 10.07.2002. године и да то неће учинити, те на овај начин прибавио себи противправну имовинску корист у напред наведеном износу

-чиме би извршио кривично дело преваре из члана 208. став 1. Кривичног законика.

Трошкови

кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Ваљеву К. 175/08 од 27.06.2008. године, окривљени В.В. оглашен је кривим за кривично дело превара из члана 208. став 1. Кривичног законика (КЗ) и изречена му је условна осуда којом је утврђена казна затвора у трајању од 6-шест месеци, која се неће извршити уколико окривљени у периоду од 1-једне године по правноснажности пресуде не почини ново кривично дело. Окривљени је обавезан на плаћање овлашћеном представнику оштећеног предузећа „А.с.“ – Ј.М. из В. трошкова кривичног поступка у износу од 91.900,00 динара, те паушала суду у износу од 4.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Усвојен је

имовинско-правни захтев овлашћеног представника оштећеног предузећа „А.с.“ В, Ј.М. из В, па је окривљени обавезан да истом у року од два месеца по правноснажности пресуде плати износ од 216.250,00 динара.

Окружни суд у Ваљево, одлучујући о жалби браниоца окривљеног В.В, адв. В.Ј. из В. изјављеној против наведене првостепене пресуде, решењем Кж. 621/08 од 13.11.2008. године, у ставу I, одбацио је жалбу као неблагоприятну.

Републички јавни тужилац, подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 1167/08 од 17.02.2010. године, против решења Окружног суда у Ваљево Кж. 621/08 од 13.11.2008. године, због повреде закона – одредбе члана 158. став 3. Законика о кривичном поступку (ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости и укине наведено решење другостепеног суда и донесе решење о обустави кривичног поступка због застарелости кривичног гоњења.

Врховни касациони суд поступио је у смислу одредаба члана 422. став 2. и 3. ЗКП и у седници већа, одржаној у одсуству обавештеног Републичког јавног тужиоца, размотрио списе предмета, са побијаним решењем и по оцени навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву указује да је решењем другостепеног суда – Окружног суда у Ваљево Кж. 621/08 од 13.11.2008. године, у делу (став I) којим је одбачена као неблагоприятна жалба браниоца окривљеног изјављена против првостепене пресуде Општинског суда у Ваљево К. 175/08 од 27.06.2008. године, повређен закон на штету окривљеног – одредба члана 158. став 3. ЗКП.

С тим у вези, у захтеву се с правом истиче да је у првостепеној пресуди дато погрешно упутство у погледу рока за жалбу (што је и правилна констатација у образложењу другостепеног решења), јер се поступак, с обзиром на квалификацију дела окривљеног по члану 208. став 1. КЗ и запрећену казну за то дело, водио по одредбама о скраћеном поступку, следствено чему је рок за жалбу против првостепене пресуде осам дана од достављања преписа пресуде (члан 446. став 6. ЗКП), а не 15 дана како је наведено у првостепеној пресуди, али да другостепени суд, имајући у виду одредбу члана 158. став 3. ЗКП, није могао одбацивати као неблагоприятну жалбу браниоца због прекорачења законског рока од осам дана за изјављивање жалбе и са образложењем да се бранилац као квалификовано лице које зна право не може позивати на дужи рок наведен у пресуди.

Одредбом члана 158. став 3. ЗКП, у реченици другој, прописано је да ће се жалба изјављена у корист окривљеног сматрати благовременом ако је изјављена у року наведеном у упутству о праву на жалбу, ако је у упутству наведен рок дужи од законског рока.

У конкретном случају, жалба браниоца јесте жалба у корист окривљеног, а поднета је 08.10.2008. године, последњег дана рока за жалбу означеног у првостепеној пресуди, будући да је бранилац првостепену пресуду примио 25.08.2008. године, а решење о исправци те пресуде К. 175/08 од 25.08.2008. године, дана 23.09.2008. године од када му се и рачуна рок за жалбу против првостепене пресуде. Стога се жалба браниоца окривљеног, према основаним наводима захтева, има сматрати благовременом (сходно члану 362. став 2. ЗКП).

Следствено реченом, другостепено решење у делу којим је одбачена жалба браниоца окривљеног као неблагоприятна (став I), а које је у том делу постало правноснажно даном доношења решења јер жалба на другостепено решење није дозвољена, морало је бити укинута, због чега је одлучено као у ставу I изреке ове пресуде.

Након доношења побијаног другостепеног решења наступила је апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљеног за кривично дело из члана 208. став 1. КЗ које му је стављено на терет оптужним актом од 16.03.2004. године прецизираним на главном претресу 02.06.2008. године и за које је

првостепеном пресудом оглашен кривим.

Ради се о кривичном делу за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године (за ово дело прописана је новчана казна или затвор до три године), па у смислу члана 103. тачка 6. КЗ, застарелост кривичног гоњења за кривично дело у питању настаје кад протекне три године од извршења дела, а сходно одредби члана 104. став 6. КЗ, настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења, дакле у конкретном случају кад протекне шест година од извршења дела. Према наводима оптужног акта, кривично дело које је окривљеном стављено на терет извршено је 20.11.2002. године, што значи да је апсолутна застарелост кривичног гоњења наступила 20.11.2008. године. Због тога, по правилној примени кривичног закона (члан 354. тачка 3. ЗКП), оптужба према окривљеном за предметно кривично дело морала је бити одбијена и у том смислу првостепена пресуда преиначена, па је одлучено као у ставу II изреке ове пресуде.

Одлука о трошковима кривичног поступка донета је у смислу члана 197. став 1. ЗКП.

Утврдивши, из свих изнетих разлога, да је захтев за заштиту законитости основан, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1 Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/2008), а применом члана 425. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,

За председника већа-судију,

Наташа Бањац, с.р.

Анђелку Станковић,

судија Невенка Важић, с.р.